

השתתפה בקונויה להסתרת הפרשה

לחתום על תעודת־המצר, שכן הוא הור פיע כמחלונן. ניצב־מישנה עזרא גולדברג הגיש תלונה נגד איתן ברודצקי, האשים אותו בהגיגה רשלנית, בסינוור, ובגרימת תאונה. השוטרים במקום פתחו מייד תיק תאונה נגד איתן. הם הוסיפו להחזיק בו ולחקרו גם אחרי שניצב־מישנה גולדברג עזב את המקום.

איתן, בחור נאיבי ונלהב, שכמו כל פקחי רשות שמורות הטבע הוא אידיאליסט האוהב את עבודתו, רצה למסור בעדותו את כל מה שאירע. אבל השוטרים רצו לשמוע ממנו רק כיצד פצע ב־נהיגה רשלנית את קצין המשטרה. בתום חקירה של שלוש שעות שוחרר איתן והוחזר לביתו, כשרשיון הנהיגה שלו נשאר בידי המשטרה.

למחרת הוא התייצב בפני הממונים עליו, מסר להם דו"ח מלא על התקרית שאירעה בלילה הקודם, האשים בדו"ח שלו בפירוש את קצין המשטרה גולדברג בצייד בלתי חוקי, כשהוא מציין כי ראה במו עיניו דורבנים על הגיפ וכי חיות בר אחרות, שנראו לו כצבאים, היו מכור סות על הגיפ.

הרשות

מבקשת סליחה

בפני רשות שמורות־הטבע, ו־מנהלה האלופ (מיל.) אברהם יפה, עמדה הברירה: להאמין לדברי הפקח שלו, לקבל את הדו"ח שלו ולהגיש תביעת פלילית נגד קצין המשטרה עזרא גולדברג, תוך ידיעה שבמעשה זה יוצאת רשות שמורות־הטבע למלחמה נגד המשטרה כולה; או לטשטש את הפרשה, להעלימה, להסתירה מעיני הציבור ולא להגיש כל תביעה נגד קצין המשטרה. בדיונים שהתקיימו בין אנשי רשות שמורות־הטבע, שבחלקם השתתף גם אברהם יפה, הוחלט להתעלם מהדו"ח של

התעורר ויכוח בין ניצב־מישנה גולדברג והפקח, אשר בעקבותיו העליב ברודצקי את מר גולדברג, שניצב ליד הגיפ של ברודצקי, ואף פגע בגלגל הרכב ברגלו. ברודצקי הוזמן למשטרת בית־שמש ונפג תח נגדו תיק על גרימת תאונה.

„כאמור, לא היה כל ציד בתוך הגיפ של מר גולדברג ומלוויו. מר גולדברג התלונן על ברודצקי בפני הממונים עליו והם אף מצאו לנכון להתנצל בכתב בפני מר גולדברג, אחרי שזופו בברודצקי.” אם משווים את הודעת המשטרה לדבריו של מזכיר רשות שמורות־הטבע ברור דבר אחד: אחת ההודעות היא הודעת

גולדברג לבטל ולסגור את התיק שנפתח נגד איתן ברודצקי באשמת נהיגה רשלנית וגרימת תאונה.

כאשר ביקש כתב העולם הזה מאורי צאן, מזכיר רשות שמורות הטבע, להגיב על הפרשה, אמר צאן: „אני מוכן לומר על זה רק שלושה מ־

ניצב־מישנה גולדברג

ויכוח? איזו סיבה היתה לברודצקי לא להאמין לתשובה שניתנה לו על שאלתו למעשי השלושה במקום? ויכוח יכול היה לפרוץ רק אם ראה איתן דברים שעמדו בניגוד לתשובות שניתנו לו.

● הודעת המשטרה מספרת כי איתן „העליב את גולדברג שניצב ליד הגיפ של ברודצקי.” לשם מה היה ניצב־מישנה במשטרת ישראל צריך להטריח את עצמו, לדרת מהגיפ שלו ולגשת לגיפ של הר פקח, שצוד העליב אותו? תשובה על כך אפשר למצוא רק בעדותו של איתן, לפיה ניסה גולדברג למנוע ממנו את הגישה אל גיפ הציידים.

● הודעת המשטרה מספרת כי בשעה שגולדברג עמד ליד הגיפ של איתן ניסה איתן לדרוס אותו, פגע בו בגלגליו ועל כך אף נלקח למשטרת בית־שמש, שם נפתח נגדו תיק על גרימת תאונה. זוהי גירסה מוזרה ביותר. מדוע, בשעה שנשאל ע"י איתן לזהותו לא הציג גולדברג את עצמו כקצין משטרה בכיר? אילו היה עושה זאת, ספק אם היה נכנס אפילו בוויכוח עם איתן. נשאר רק האפשרות שהוא לא עשה זאת משום שרצה להסתיר את זהותו תחילה.

כגרים מתחת לשמיכה

מדוע היה איתן צריך להתחיל לנסוע ולפגוע תוך כדי כך בגולדברג בגלגלי מכוניתו?

ניתן להסביר זאת רק לפי עדותו של איתן בדו"ח שהגיש בשעתו לממונים עליו. שני האנשים, שנותרו בגיפ שבו היה הצייד, ניסו להתחמק מהמקום. איתן ניסה למנוע מהם זאת, תוך כדי כך פגע אולי בגולדברג, שניסה למנוע ממנו לגשת אל הגיפ.

● והשאלה האחרונה היא: אם אמנם פגע איתן ברודצקי בגולדברג בגלגל נהיגה רשלנית ופצע אותו, לפי הודעת המשטרה; אם אמנם נפתח נגדו תיק על גרימת תאונה — מדוע ביטלה המשטרה את התיק? איזה סמכות יש לקצין משטרה לבטל תביעה נגד נהג נהג פזיז הגורם תאור נות, והיכול לסכן בעתיד לא רק את שלומם של קציני משטרה בכירים?

אין ספק שהודעת המשטרה והתנהגותה, יחד עם נסיון הטשטוש של רשות שמורות־הטבע, מצביעים על נסיון ברור להסתיר את האמת, ועל קנוניה שנעשתה להפוך עברייני, שהוא במקרה זה קצין משטרה, לקורבן.

קל להבין את התנהגותו של קצין משטרה בכיר כעורא גולדברג בפרשה זו, שכן תפיסתו בעבירה על החוק היתה עלולה לסכן את הקאריירה שלו במשטרה. מה שאי־אפשר להבין וזהו התנהגותה של רשות שמורות־הטבע, שנתנה יד לקנוניה מכוערת, שנועדה ליצור את הרושם כי כולם שווים בפני החוק — חוץ מאלה ה־מופקדים על ביצוע החוק.

שקר. אם אמנם „לא התעניין גולדברג בצייד” כדברי אורי צאן ו„היה באיזור למטרות אחרות”, מדוע מודה המשטרה כי גולדברג יצא אמנם לציד בחברת ידידים, אך נעצר לפני שהספיק לצוד דבר?

מאחר שהודעת המשטרה וזהה בנקודות מסוימות עם הדו"ח שהגיש איתן ברודצקי קי לרשות, נשאר רק לקבוע כי אורי צאן שיקר ביועצין מתוך מטרה להסתיר ול־העלים את האמת.

הוא צדק, אולי, רק בקביעה אחת — שאיתן ברודצקי הוא טמבל. איתן ברודצקי קי הוא אולי כזה, אם האמין שהוא יוכל להביא להעמדה לדין של קצין משטרה בכיר שעבר עבירה על החוק.

סתירות

בהודעת המשטרה

מאחר שדא ניתן להשיג את עדותו של איתן ברודצקי, שהממונים עליו אסרו עליו לדבר, ומכיוון שלא ניתן להשיג את הדו"ח המקורי שהגיש נגד גולדברג, נותר רק לנתח את הודעת המשטרה על הפרשה, כדי למצוא את הסתירות הפנימיות שבה, המעידות על נסיון טשטוש האמת.

● הודעת המשטרה מציינת כי אחרי שאיתן ברודצקי עצר את הגיפ בו נסע גולדברג, ושאל את נוסעי הגיפ למעשיהם, „התעורר ויכוח בין גולדברג לברודצקי.” אם אמנם לא היה בגיפ של גולדברג כל ציד, על מה היה צריך להיות

פטים. באותה תקופה היינו כולנו במתח, מאחר שהגיעו אלינו ידיעות על ציד פרוע הנערך בלילות בדרום. היו לנו גם כמה תפיסות. בדקנו את תלונתו של אי־תן ברודצקי והסתבר לנו שהוא טעה. הוא רק חשב שראה משהו על הגיפ של גולדברג. גולדברג לא התעניין בכלל ב־צייד. הוא היה במקום למטרה אחרת. לא־תן היה רק נדמה שהוא ראה משהו בעניינים האלה אנחנו יותר אדוקים מהר אפילו. אם היינו תופסים קצין משטרה בצייד בלתי חוקי, לא היינו מהססים לתר בוט אותו לדין. הנה, רק עכשיו תפסנו שני סגני־אלופים בזה"ל עם הצבי שצדו בידי, ואנו נעמיד אותם לדין. אבל במקרה של גולדברג לא היה ציד בכלל. הפקח הזה, איתן ברודצקי הוא טמבל, וזה שיש לנו פקח טמבל זה אינו מעניינו של אף אחד!

מישהו

שיקר ביועצין!

לרוע המזל, אין דבריו של אורי צאן מתיישבים עם הדעה הרשמית של משרד טרתי־ישראל, שפירסמה לפני שבוע גירסה קצרה משלה על הפרשה. בה נאמר: „ב־תאריך 25.7.71 יצא ניצב־מישנה גולדברג בחברת שני ידידים לציד באיזור עדולם, כשבדשותו של הרשינות הדרושים לכך. בשעה 20.00 לערך, בהיוטם נוסעים ב־דרך, ובטרם צדו דבר כלשהו, עצרם מ־קח ציד איתן ברודצקי ושאלם למעשיהם.

איתן ברודצקי, לא להגיש כל תלונה נגד קצין המשטרה. הנימוקים שגרמו להחלטה זו היו, בין השאר:

● הסתבר כי אחד משני האנשים הר אחרים שהיו בגיפ הציידים, היה אף הוא שוטר, כל שופט, הניחו אנשי הרשות, יאמין לעדות שני אנשי משטרה, נגד עדותו של פקח הרשות.

● איתן, שהוא בתור ישר לדעת הר ממונים עליו, הוא בעל אופי חלש ועלול להישר במהלך המאבק נגד גולדברג. עדותו של איתן לוקה בחסר בכך שסטה מן הנוהג המקובל ברשות, לפיו יוצאים פקחיה בצמידים לביקורת על ציד. כתוצאה מכך, ולאור לחצים שהופעלו על ידי משרד החקלאות, לא הוגשה כל תלונה או תביעה נגד ניצב־מישנה עזרא גולדברג. הרשות לא הסתפקה בכך, היא דרשה מאיתן לכתוב מכתב התנצלות ל־גולדברג, לבקש ממנו סליחה ומחילה על התנהגותו; אסרה על איתן לדבר עם עתור נאים ולספר לאיש על מה שאירע. לאיתן הוסבר שהוא חייב לעשות זאת, אם הוא רוצה לשמור על מקור פרנסתו של 4 הנפשות שבמשפחתו. נאמר לו שאחרת הוא עלול לאבד את רשיון הנהיגה שלו ואז אין לו מה לעשות ברשות שמורות־הטבע.

איתן קיבל עליו את הדין. הוא כתב לגולדברג מכתב התנצלות אישי, בו תר נצל על שנהג בו שלא בנימוס, אך לא חזר בו אף מאחת ההאשמות שהעלה נגדו בדו"ח שהגיש לממונים עליו. כתוצאה מכך, הורה ניצב־מישנה עזרא